

at Folk af ren Stjodesløshed sende deres Kreaturer bort i en lang Afstand, overladende dem til dem selv, idet de netop stole paa, at Ingen kan optage dem. Saadanne Kreaturer kunne drive langt omkring, og de kunne, hvor det er saadanne Forhold, som jeg nys nævne, hvor det er saadanne enkelte dyrkede Lodder, som hidløffe dem, være til ubodelig Besvær for vedkommende Ciere, naar det ikke er muligt at optage dem. Jeg har troet, at man, naar man indskrænke sig til de Tilfælde, som mit Forslag under Nr. 14 gaar ud paa, og navnlig naar man derhos traf de sikrende og indskrænkende Bestemmelser, som Forslaget indeholder, da uden Fare kunde give Cierne en saadan Ret til at dræbe Dyrene, som jeg vil kalde en nødvægeret. Det har ikke været mig muligt hverken i den af Regeringen foreslaaede § 4 eller i Udvalgets Flertals Forslag at finde, at den Sjernelsesret, som der er givet Cieren, egentlig giver ham noget andet Middel til at sikke sig end det at holde en Vogter, naar det ikke er muligt at optage Dyrene, og kun i saa Tilfælde og derhos tillige kun under den Forudsætning, at Dyrenes Cier ikke fjendes, komme de her antydede Bestemmelser eller rettere sagt Retten til at dræbe til Anvendelse. Desuden forekommer det mig, at Anvendelsen af disse voldsomme Sjernelsesmidler, som indholdes i Udvalgets Flertals Forslag til § 4, og som kunne have Drab eller Lemlæstelse til Følge, har noget mere Uhyggeligt og Frastødende ved sig end selve Retten til at nedskyde ved dræbende Skud; thi i dette Tilfælde vil altid Gjerningsmanden, hvis han gjør Misbrug af denne Ret — hvad der forhaabentlig ikke vil ske — lettere rammes med den almindelige Foragt end i det andet Tilfælde, hvor det ganske anderledes let vil kunne spules, hvem den egentlige Gjerningsmand er, uagtet Skaden for den paagældende Cier af Dyret bliver ligesaa følelig. Dette er, som sagt, Grunden til, at jeg har stillet Endringsforslaget under Nr. 14. — Efterat jeg nu i Korthed har motiveret mine Grunde til at fastholde mit Forslag, skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger ligesoverfor den ærede 2den Landsthingsmand for 9de Kreds (Estrup), og i saa

Henseende turde jeg maasse udbede mig hans Opmærksomhed. Det af ham stillede Underendringsforslag under Nr. 2 gaar ud paa at udskyde den Bestemmelse, som Udvalget har været entigt om at foreslaa som første Stykke af § 4. Jeg tror, at det af, hvad jeg allerede har anført, vil være klart for Enhver, hvilken praktisk Betydning denne Bestemmelse har, navnlig i de Egne af Landet, hvor de lokale Forhold finde Sted, som jeg alt har betegnet; og det forekommer mig, at der skulde vægtige Grunde for at negte sin Tilslutning til en saadan Bestemmelse, ialtfald Grunde af en ganske anderledes Vægt end de, som det ærede Medlem hidtil har præsteret; men muligvis har han andre i Baghaanden, som have større Betydning. Thi jeg tør tro, at det Tilfælde, som han anførte, er, jeg vil ikke sige umuligt, men dog meget lidet sandsynligt. Det er navnlig lidet sandsynligt, at der skulde være en saagenemgaaende Immoralitet hos Befolkningen i Landet, at nok saa raff 2, 3, 4 Lodseiere skulde tage Vidne paa, at et Dyr kom løbende over deres Lodder, og saa Alle træde frem med Krav paa Ufredsbøder og tillige paa Eskadeserstatning. Jeg tror, at den Mand, der vilde gjøre et saadant Forsøg, vilde i den Grad blive rammet af den almindelige Foragt, at han ikke skulde gjøre det mere end een Gantg, hvis det overhovedet lod sig gjøre. Jeg har, som sagt, ikke kunnet tænke mig denne Mulighed indtræde; der kan jo nok være En eller Anden, som er fjendtlig mod Dyrets Cier, men man kan ikke forudsætte, at en saadan Række af Nabber skulde være fjendtlig mod den samme Mand, medmindre han maatte være et rent Udsud. Det er altsaa af de Tilfælde, som jeg tror, man ikke kan forudsætte, og da det ligger i Forholdets Natur, at mangfoldige af de Bestemmelser, der findes i denne Lov, kunne misbruges, saa maa man her navnlig bygge paa den Garant, man har i det danske Folks Retfølelse og Billighedsfølelse i saadanne Tilfælde. Det er anført mod Udvalgets Forslag til § 4, at den Forurettede jo i ethvert Tilfælde har Krav paa Erstatning, selv naar Dyret ikke optages. Ja, det er ganske vist, men jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg tror, at i 9 af